

Age equæ tandem vices tam ratæ esse possunt, quàm est exactè comparatus à natura tempestatum anni tenor in orbem redeuntium? omnium ille quidem rerum fecunditate præditus: æstates deinceps, hyemésque referens temporibus destinatis: simul dies & noctes inoffensis vicibus alternantes: è quibus menses annúsque conficitur. Ac magnitudine quidem ambitum longè summum complexus, motu perniciosissimo circummagitur: claritate syncretissima præditus, vi etiã potentiâque fretus exortè vit senij, sic interitus. Hic omnium animantium naturas, tum aquatiliũ, tum pedestriũ, tum etiã in elemento spirabili victitantium, segregat: issque spatia vitæ suis admetitur motibus. Ex hoc animam ducunt omnia: ab hoc animam habent animantia: ex hoc denique miracula rerum nouarum existunt, quæ statis temporibus efficiuntur. Vis ventorum omniuaga in seipsa conflictatur: Fulmina è cælo cadunt: Pluuiæ procellas atque stupendæ subitos fragores edunt. Vnde sic, vt & vi humoris expressa, & vi ignea diffata constituitur vniuersi concordia. Tam verò terra omni genere vestita stipitium fruticantium, riguisque exuberans largè erumpentibus, trita vestigiis animantium, quæ in ea passim circumferuntur: omnia tempestiuè proferens ex sese & vegetans, hospitalique sinu excipiens, cum innumeras ipsas rerum formas perferat, ab eisque multipliciter afficiatur: nihilo secius tamen naturam asseruat indomitam senectute, quamlibet ipsa motibus contremefacta, vndis superfluentibus proluta, incendiis denique inflammata, modò hac, modo illac parte sui. Quinetiam illa ipsa omnia censei meritò possint incolumitatis eius causa commodè euenire, salutemque illi sempiternam præstare. Siquidem ea motu quassata, continuò profluant venti qui introrsus insinuant: vtique spiraculis terrarum dissecibus patefactis, vt superius dictum est. Imbribus etiã tum expurgatur, cum omnia pestifera in ea abluuntur. Ad sinceriorémque constitutionem super subterque tum reducitur, quum auris perspiratur. Et conflagrationes quidem quod concretius est terræ, concoquant: congelationes item quod inflammatum est, id attemperant ipsæ atque remittunt. Ac singularum quidem rerum aliæ oriuntur, aliæ vegetantur, & aliæ occidunt: cum interitus ortus compescant grassanteis interitus, rursumque interitus rerum leuent ortus exuberanteis. Vnica verò ex omnibus constata incolumitas permanet ipsa in æuum: cum inter se rebus ex aduerso obstitentibus, & cedentibus vicissim atque prævalentibus,

A τίς ὃ γένουσι αὐτῶν ἀφαιρούμενα τὰ αὐτῶν, ὡς πῶς
φυλάσσουσιν αἱ καὶ αἱ γόνιμοι τῆν ὅλων
ἄρα, θέρη τε καὶ χειμῶνας ἐπαύρουσαι τε
ταγμῶνας, ἡμέρας τε καὶ νύκτας, εἰς μίαν
δοτελέσθαι, καὶ εἰμαυτῶν, καὶ μὲν ὅτε
μὲν ὁ αὐτὸς παντοφύτωνος κινήσει δὲ, ὅτε ὁ
ταυτῶν λαμβανέσθαι δὲ, διαγίγεται τοῖς διατά
μι δὲ, ἀγέρας τε καὶ ἀφαιρούμενα. ἔστι ἐνα
λίαν ζῶων, καὶ πτερόων, καὶ ἀερίων φύσεις
B ἐχθροῖσι, καὶ βίους ἐμάτρησε ταῖς ἐαυτῶν κί
νησασιν. ἐν τούτῳ πῶτα ἐκπνέει τε καὶ ψυ
χῶν ἰσθῶν τὰ ζῶα. οὗτου καὶ αἱ παράδοξοι
νεοχμῶσιν τε τὰ ψυχῶν δοτελοῦνται, σω
αεσπῶντων μὲν αἰμάτων παντοίων, πιπθῶντων
δὲ ἐξ οὐρανοῦ κεραιῶν, ῥηγνυμένων ὃ χει
μῶν ἔξασίαν. διὰ δὲ τούτων τὸ κατὰ τὸν
ἐκπεριζόμενον, τὸ τε περὶ τὸς διαπεριζόμενον,
C εἰς ὁμόνοισι ἀγῆ τὸ πᾶν καὶ κατὰ τὴν ἴσην. ἡ
γῆ οὐτῶς κομῶσα παντοφύτωνος, νάμασι τε
ἀπειβλύζουσαι, καὶ ἀπειροχμῶν ζῶοις, καὶ
καθῆν ἐν φύσιν τε πάντα καὶ τρέφουσαι
καὶ δεχόμεναι, μωρίας τε φέρουσαι ἰσθῶν καὶ
πᾶσιν, τῶν ἀγέρας φύσιν ὁμοίως τῆρας,
καίτοι καὶ σειομῶν πνασομῶν, καὶ πλημ
μωρίων ὀπκλυζόμεναι, πυρκαϊῶν τε καὶ
μῶρας φλογζόμεναι. ταῦτα δὲ πᾶντα ἴσι
D κεν αὐτῆσιν ἀγῆσιν γινόμενα, τῶν δὲ
αἰώνων σωτηρίῳ παρέχεν σειομῶν τε
γῆ, διαγῆσιν αἱ τῆν πνευμάτων πα
ριμπύσεις, κατὰ τὰ ῥήματα τὰς αἰα
πνοαῖς ἔχουσαι, κατὰ τὸ αἶμα λέλεκται κα
θεμεριώσιν τε ὁμοίως. ἀποκλύζεται πᾶ
τα τὰ νοσῶσα ἀπειροχμῶν δὲ αἰρας, τὰ
τε ὡς αὐτῶν, καὶ τὰ καθῆν αὐτῶν, ἐλεκε
E νεῖται. καὶ μίαν, αἱ φλόγας μὲν τὸ παγ
τῶδες πᾶντος οἱ πάροις δὲ, τὰς φλόγας
αἰασί. καὶ τῆν ὀπκῶν, τὰ μὲν, γίνονται
τὰ δὲ, ἀμωρίζει τὰ δὲ, φθέρεται καὶ αἱ μὲν
γῆσεις, ἐπαναστέλλουσι τὰς φθόρας αἱ ὃ
φθόρας, καὶ φέρονται τὰς γῆσεις. μία δὲ
ἐν πάντων ἀπογνομῶν σωτηρία διατελεῖ,
αἱ ἀπειροχμῶν ἀλλήλοισι καὶ τὸτε μὲν,
F καὶ τοῦτων τῶν δὲ, καὶ τοῦ μῶν, φυλάσσει